

Livsnyder

I forbindelse med nytåret kom jeg til at tænke lidt over livet. Jeg vil nok betegne mig selv som en *livsnyder*. Jeg nyder i hvert fald livet. Både de gratis glæder og dem jeg selv må betale for at nyde. Jeg nyder at sidde på ”min” bæk – ja det er ikke min bæk, men jeg sidder der så tit, så jeg vel nærmest kan siges, at have vundet hævd på den – ved søerne og læse i en god bog, mens jeg ind i mellem lukker øjnene og nyder solen eller kigger på de mange især mænd, der løber rundet om søerne. En af de mange gratis glæder. Jeg holder også af mine gåture på Kastellet eller ved stranden ved mit sommerhus, og føler mig som verdens heldigste, når jeg går og kigger ud over vandet. Jeg nyder imidlertid også at rejse specielt til storbyer – New York er en af mine favoritter, som jeg aldrig bliver træt af. Jeg elsker god kaffe, og betaler gerne lidt ekstra for at få min daglige latté på min ynglings cafe, som heldigvis behageligt besluttede at åbne deres 2. filial forenden af min gade.

Hvis man slår op i en ordbog står der, at *livsnyder* især bruges om en, der nyder god mad og vin. Synonym-ordbogen foreslår, at erstattet ordet *livsnyder* med levemand eller playboy. Det har en noget anden klang, end den jeg forbinder med ordet *livsnyder* og mig selv. Levemand og playboy får mig til at tænke sportsvogn og masser af dame. Det nyder de uden tvivl, men det ligger ret langt fra min hverdag.

Og så fik *livsnyder* alligevel en hel anden dimension for mig en dag. Jeg sad – som sædvanlig, når vejret er godt – ved et bord udenfor ved en lokal cafe. Ved siden af mig sad to ældre/gamle damer – jeg ved aldrig, hvornår man kan sige gammel uden at fornærme nogen, men den ene var i hvert fald langt oppe i årene. Selvom jeg var optaget af at læse kunne jeg ikke undgå at overheøre deres samtale - man er vel ikke kvinde for ingenting.

Det lød nogenlunde sådan her:

”Kommer De tit her?” ”Ja”, svarede den ældste af damerne, ”for her er kaffen lavet ordentligt og smager af noget. Ikke som det tynde sprøjt de serverer på nogen af de andre cafeer.” ”Nå, ryger De også?” ”Ja, jeg elsker at ryge”, sagde den ældste af damerne med en sådan inderlighed, at jeg ikke var i tvivl om, at hun mente det. Hun elskede at ryge. ”Hører De ikke hele tiden, at det er farligt at ryge, og at De skal holde op?” ”Jo”, svarede den ældste af damerne, ”men det tager jeg mig ikke af, for jeg elsker at ryge. Nå, lad os få en smøg til.” Herefter tændte de begge en cigaret, tog en tår kaffe og nød solen, mens de småsnakkede om alt mellem himmel og jord.

De to damer nød livet, kaffen, hinandens selskab og ikke mindst cigaretterne. Og de levede i det øjeblik fuldt ud op til min definition af begrebet *livsnyder*. De to damer nød livet fuldt ud, og det er vel i bund og grund det, det drejer sig om uanset om man er 20 eller 80 år. Og om det så er sundt at ryge, vil jeg lade ligge – det bekymrede i hvert fald ikke de to damer. Og det er vel i realiteten det, der er essensen af det hele – ikke at bekymre sig om livet, men at nyde det.

Jeg vil blive ved med at være *livsnyder* – også i det nye år. Og jeg håber, at I også om mange år kan finde mig med min latté på en bæk ved søerne eller ved et bord ved en af de lokale cafeer. Jeg elsker nemlig min latté og at kigge på mennesker på samme måde, som den gamle dame elsker at ryge.